

Konsten att kasta ankar

Evangeliet enligt Markus, kapitel 4, vers 35-41: *På kvällen samma dag sade han till dem: "Låt oss fara över till andra sidan." De lämnade folket och tog honom med sig i båten som han satt i, och andra båtar följde med. Då kom en häftig stormby och vågorna slog in i båten, så att den var nära att fyllas. Självlåg han och sov i aktern med huvudet på dynan. De väckte honom och sade: "Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?" Han vaknade och hutade åt vinden och sade till sjön: "Tig! Håll tyst!" Vinden lade sig och det blev alldeles lugnt. Och han sade till dem: "Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?" Då greps de av stor fruktan och sade till varandra: "Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder honom."*

Allt kan drabba oss här på jorden - men ingenting - absolut ingenting - kan drabba oss utan att Gud är med oss i båten. Och även om det verkar som om Gud emellanåt sover så är vi burna genom allt.

Jag har seglat mycket i mitt liv. Ett av mina vackraste barndomsminnen är när min familj bestämde sig för att kasta ankar i en naturhamn i Vänern. Min pappa styrde båten och min mamma kastade i ankaret vid exakt rätt tidpunkt så att vi inte kom för nära men ändå kunde hoppa iland. Sen plockade vi blåbär på ön som vi åt med lite mjölk och satt i båten och såg när solen gick ner.

Det är en konst att precis vid rätt tillfälle lyckas kasta i ankaret så att båten ligger stilla. Ankaret som skall hålla båten på plats så att den inte driver. Trots allt hemskt som sker i världen så finns det en Gud som bär oss genom både de bra och de svåra stunderna i livet och hjälper oss att inte driva iväg när havet stormar.

Vi får be om hjälp att ta vara på det liv vi har och göra det bästa av det. Problemet är inte hur världen är eller ser ut utan vad vi tror om den. Vi får vila i förvisningen om att Gud bär oss genom allt.

Ankaret är också en symbol för hoppet. Vi får hålla fast vid hoppet om att det goda segrar. Vi är Guds redskap och det är viktigt att vi använder de gåvor vi har för att sprida kärlek och ljus. När vårt hopp och mod sviker så får vi vila i att Gud bär oss och ger oss kraft att orka en dag till.
Erika Holm Johansson, komminister

Söndag 9 juni kl. 18.00

Björnekulla kyrka

KÖR

Sommar-och vårlyrik med

Björnekulla - V Broby kyrkokör

Dir Per Henrik Johansson

Onsdag 19 juni kl. 19.00

Björnekulla kyrka

CESAR FRANCKS PIANOKVINTETT

Denna magnifika musik för piano och stråkar framförs av

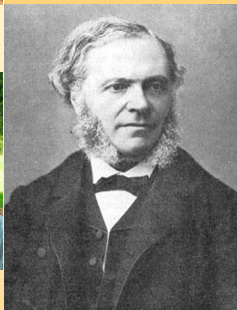
Anton Lasine och Björn

Kleiman, violin

Paula Rubio, viola

Lily Beatrice Cooper, violoncell

Per Henrik Johansson, piano

Vyer från Domstens hamn

Café för alla

Varje torsdag har vi ett öppet café för dig som är **långtidssjukskriven**, ensam, **arbetslös** eller bara önskar att träffa nya människor. Vi bjuder på frukostbullar, kaffe och kaka. Det finns tidningar, spel och stickhörna. Välkommen på torsdagar mellan kl. 09.30-11.30 till församlingshemmet på Järnvägsgatan 24 i Åstorp. Kontakt:

Diakon Ann-Louise Persson 070-821 37 57

Diakoniassistent Jacob Sunnliden 070-328 06 81

Onsdag 26 juni kl. 19.00

V Broby kyrka

VISA, JAZZ, KLASSISKT

Sånger vi hört med

Monica

Zetterlund, Ted Gärdestad

och Helen Sjöholm

Vanessa Sundblad, sång

Henrik Bergkvist, piano

Hyllinge kyrka i pingst

Tankar från vår husmor

Jag heter Biljana och jobbar i församlingen som husmor. Jag har ett jobb som jag trivs med och jag vill dela med mig av mina tankar och upplevelser. Jag har gått igenom sorg och svårigheter, men efter ett tag vändes allt till något ljusare. Allt vad man gör ska man göra med stor kärlek, vilja och lust. Då blir slutresultatet en känsla av trygghet och lugn. Jag har en stor känsla och stark vilja att gå framåt, och jag har en stark tro på Gud och ber. Jag går ofta till kyrkan och tänder ett ljus, tänker på att Gud finns och ger mig kraft, lust och vilja.

Kyrkan betyder väldigt mycket för mig och har gjort det sedan jag var liten. Jag kommer ihåg när jag var ung, då var min mamma med mig och mina syskon i kyrkan och vi fick tända ljus och be. Det var stunder som betydde mycket för mig. Vi tyckte det var fint att få tända ljus i kyrkan och det kändes så bra. Min mamma lärde oss tidigt att tända ljus, be och tro på Gud och Jesus. Detta har jag tagit med mig i livet och det har hjälpt mig på alla sätt och vis.

När jag trott att jag inte haft ork att kämpa vidare och har haft det svårt med sorg och smärta, sedan jag blev ensamstående med mina två barn har min tro gjort att jag ändå kunnat gå framåt.

Man får tro på vad man vill och man får göra vad man vill av sitt liv. Det finns en mening och det går att bli en bra och stabil människa med Gud vid sin sida. Tron på Gud är en stark känsla som jag bär från mitt hjärta, och det är någonting som ger kraft och hjälp att gå framåt oavsett hur svårt det är. Jag har under dessa år träffat många bra människor bl.a. på jobbet, på tåget och i kyrkan. Detta har gett mig möjlighet att lära mig bra saker i livet.

För jag tror att man kan komma långt i livet när man är ärlig mot sig själv och andra. Då närmar sig Gud oss och hjälper oss utan att vi är medvetna om det. Gud ger oss styrka att gå vidare i livet och hjälper oss att må bra och leva i ljuset när vi ber och tänker på honom.

Jag skulle med denna text vilja inspirera andra kvinnor som har det svårt, att inte tappa hoppet.

Ge inte upp, gör saker som du tycker om,

livet går vidare och du är inte ensam,

Gud är med oss!

Biljana Nika, husmor